

Piispa siunasi Teijon kunnostetun kirkon

Perniön Teijon kyläläiset säteilivät keskiviikko-iltana tyytyväisyyttä. Kolmen vuoden myrskyt ovat takanapäin ja oma kyläkirkko on kovalla työllä saatu kunnostetuksi viimeistä yksityiskohtaa myöten.

Turun piispa **Ilkka Kantola** korostikin kyläläisille, että myös kirkolla oli opittavaa heidän kansanliikkeestään. Teijolaiset näyttivät, miten syvällinen merkitys kirkkorakennuksella on ihmiselle.

- Saimme myös rohkeutta puhua entistä enemmän ihmisen sielunmaisemasta, piispa sanoi.

Hän siunasi keskiviikkoiltana sekä kunnostetun kirkon että ennen kaikkea paljon töitä tehneen talkooväen. Seuraavaksi seinien sisälle pitää saada toimintaa: jumalanpalveluksia, häitä, ristiäisiä, hautajaisia.

- Kirkko ei ole mitattavissa metreillä, neliöillä ja euroilla. Tärkeimpiä ovat sen kannattelemat henkiset arvot, Kantola sanoi.

Teijon kirkkoyhdistyksen puheenjohtaja arkkitehti **Hannu Paunila** on helpottunut mies. Hän uskoo, että kaupallisuuden uhat on nyt lopullisesti torjuttu ja kirkko saa seistä arvokkaasti ja rauhassa koko kylän kruununa.

SIVU 7

TS/Jonny Holmén

Turun piispa Ilkka Kantola siunasi keskiviikkona Teijon kirkon ja sen kunnostaneen talkooväen.

Torstai 16. elokuuta 2001

Turun Sanomat

Piispa siunasi kyläläisten ponnistelut

Oma kirkko on Teijon kruunu

TS Perniö
PÄIVI PALM

- Bensa-asetat syntyvät ja kuolevat, nakkikioskit tulevat ja menevät, mutta Herran huoneen häviäminen tai katoaminen maisemasta särkisi jotakin meidän sielustamme, sanoo Turun piispa **Ilkka Kantola**. Hän siunasi keskiviikkoiltana Perniön Teijon kirkon ja ennen kaikkea pienen pyhäntönsä hyväksi uurrastaneet kyläläiset.

Teijon valkoinen, itämaistyylinen ruukinkirkko seisoo turvallisesti omalla maallaan korjattuna ja kaunistettuna. Kruununa keskellä kylää, kuten teijolaiset sanovat.

Piispa korosti pyhäpukuisille teijolaisille, että myös kirkko on oppinut paljon heidän ponnisteluistaan oman kirkkorakennuksensa säilyttämiseksi ja kunnostamiseksi.

- Täällä syntynyt kansanliike opetti, miten syvällinen merkitys kirkkorakennuksella on ihmisille. Samalla saimme rohkeutta puhua entistä enemmän myös ihmisen sielunmaisemasta.

Ilkka Kantola muistutti kyläläisiä siitä, että kirkko hautausmaineen ei ole vain metrejä ja neliöitä. Se on ennen kaikkea elävä, toiminnallinen tila.

Piispa toivoikin nyt pikkukirkkoon jumalanpalveluksia, häitä, ristiäisiä ja myös hautajaisia. Kirkkoon kuuluvat sekä siellä kävijöiden ilot että surut.

Viime hetken pensselöintiä

Vielä alkuvuokosta Teijon kirkkoyhdistyksen puheen-

johtaja **Hannu Paunila** kumppaneineen kyykki kirkonmaalla vetämässä punamultamaalia perusteellisesti korjattujen kellareiden seinäin. Kylän puuhämies **Urho Elo** viimeisteli kirkon porraskaidetta ja suntio **Tuulikki Soini** koristeli alttaria.

Teijolaiset halusivat kirkkonsa olevan juhlan kunniaksi viimeistä piirtoa myöten kunnossa.

Teijon kirkko aloittaa piispan siunauksen jälkeen uuden aikakauden kolmen vuoden myrskyjen jälkeen. Noiden vuosien aikana kyläläiset ehtivät jopa ostaa kahteen kertaan kirkkonsa. Viimeinen sinetti oli Turussa pidetty pakkohuutokauppa.

- Viisitoista minuuttia kihelmöivää jännitystä, neljäkymmentä nostohuutoa viidentuhannen markan välein - 275 000 markkaa ensimmäinen, toinen ja... kolmas kertameklarini nuija löi pöytään.

Näin kuvasi Hannu Paunila juhlaväelle kirkon kohtalon hetkiä, jotka elettiin alkuvuonna 1999. Turun pakkohuutokaupasta lähti kohti kotikylää onnellisia ja helpottuneita miehiä kirkon avain tiukasti mukanaan. Menomatalla he eivät tienneet, kuka avainta lopulta pitäisi hallussaan.

Kerjääminenkin piti opetella

Siitä pitäen Teijon kirkkoyhdistys on tehnyt tiiviisti töitä saadakseen pyhäkkönsä jälleen arvoiseensa kuntoon. Nyt kirkko, kuten muutkin kirkonrakennukset, on maalattu ja kunnostettu. Kirkon esineistöä on puhdis-

tettu ja kunnostettu ja lopullakin on asiantuntijoiden laatima hoitosuunnitelma.

Talkootöitä kyläläiset ovat tehneet tuhansia tunteja. Pelkkä fyysinen ponnistelu ei kuitenkaan ole riittänyt.

- Hyvin nopeasti opimme, että kirkon omistaminen vaatii myös kauheasti paperien pyörittämistä. Ja on tässä pitänyt oppia kerjäämäänkin. Vähän väliä on tarvittu jotakin, rahaa tai tarvikkeita, huokaa **Alpo Alho**.

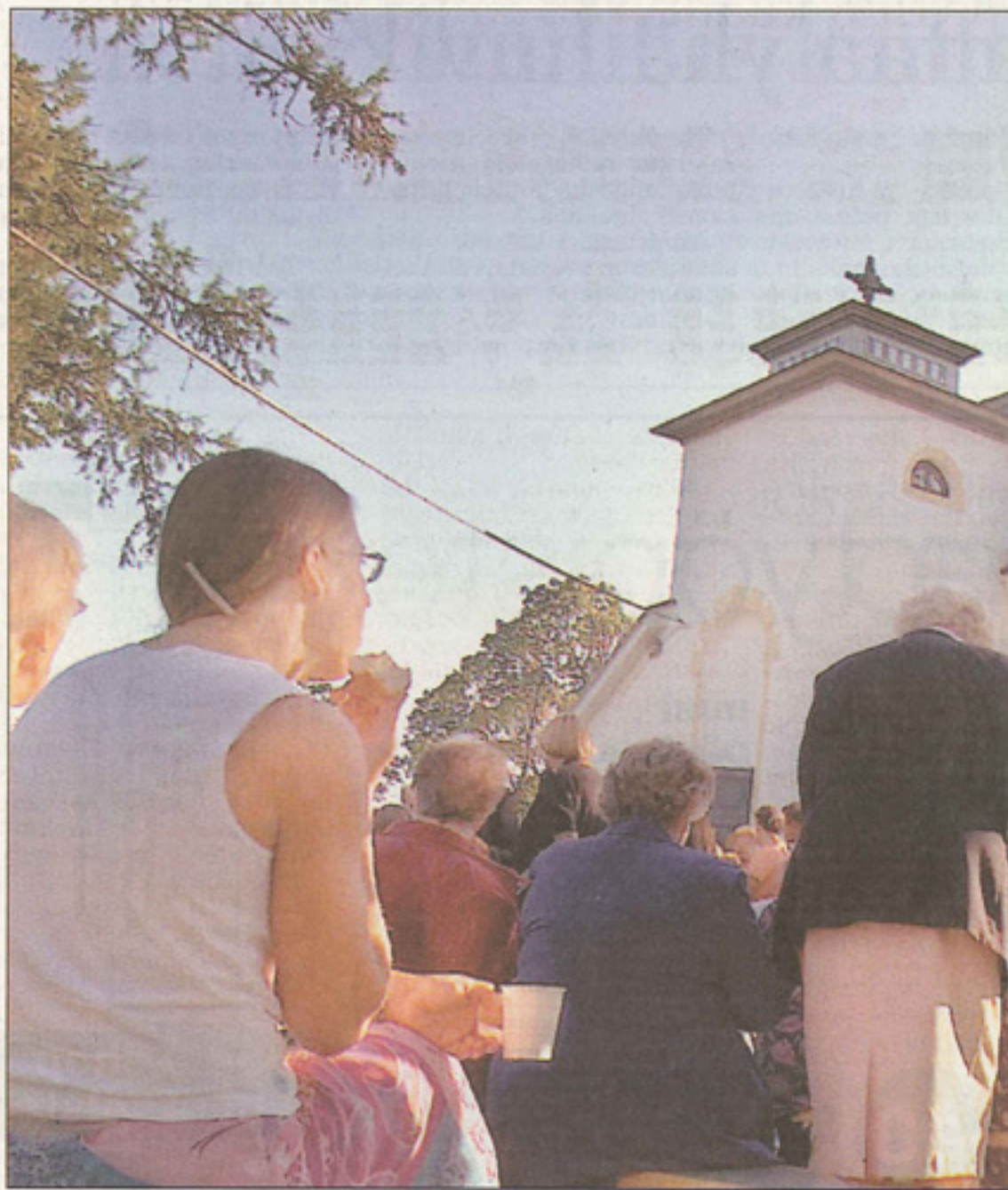
Kyläkirkko on hellyttänyt myös vapaaehtoisia lahjoittajia: yksityishenkilöitä, yrityksiä, säätiöitä ja sukuja. Eräs antelias oli helsinkiläinen leskirouva, joka muisteli kaiholla tyttöaikojensa Teijoa ja pisti kirkkotilille 15 000 markkaa.

Pubi-suunnitelma kauhistutti

Suntio Tuulikki Soini on paljasjalkainen teijolainen, jonka silmää tuttu kirkko jaksaa joka päivä ilahduttaa. - On ihanaa tietää, että kirkon kohtalo on nyt omissa käsissämme. Se on turvassa ja säilyy kirkkona. On kauheaa kuvitella, että kirkko olisi nyt pubina, kuten jossaikin vaiheessa kaavailtiin.

Keskiviikkoillan auringossa myös Hannu Paunila säteili. Hän uskoo, että kaupallisuuden uhat on nyt lopullisesti torjuttu ja kirkko saa olla rauhassa kylän aarteena.

- Ei tekeminen kuitenkaan tähän lopu. Tästä eteenpäin suurin haasteemme on hautausmaa. Omaiset ovat itse pitäneet sen hoidettuna muistokiviä myöten, mutta kuinka kauan heidän jaksavat, miettii Hannu Paunila.

Teijolaiset olivat joukolla juhlimassa kunnostettua kirkkoaan. Kiitosjuhlan jälkeen